



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗ (๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อ ๖๕ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในการประชุมครั้งที่ .../.... เมื่อวันที่ .. จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๔) ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๕) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามหมวด ๑๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๘

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย **ลูกจ้างประจำ และลูกจ้าง** ตามข้อบังคับนี้

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า บุคลากรผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทนด้วย

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า บุคลากรผู้มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทนด้วย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า รองอธิการบดี และ ผู้ช่วยอธิการบดี

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิด้วย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยตีความข้อบังคับนี้ หรือในกรณีที่ข้อบังคับนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ก.อ.ม. ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัย เป็นประธาน

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการที่สภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยมีมติมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้บริหารที่มีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

มติคณะกรรมการกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๗ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗

(๕) หัวหน้าหน่วยงานที่มีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

กรรมการตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่เป็นบุคคลเดียวกันกับคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของ มหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคลากรโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นเลขานุการหนึ่งคน และ ผู้ช่วยเลขานุการไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

ข้อ ๘ กรรมการตามข้อ ๗ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการตามข้อ ๗ ว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และ ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๗ ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ โดยให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๗ พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการอื่นขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีกรรมการใหม่แล้ว ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานหรือกรรมการภายในเก้าสิบวันก่อนวันครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ถ้าปรากฏภายหลังว่า ก.อ.ม. รายใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๙ ก.อ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการกรณีถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน หรือถูกกล่าวตำหนิต่อหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือโทษทางจรรยาบรรณ เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๒) พิจารณาอุทธรณ์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างกรณีถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกกล่าวตำหนิต่อหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัยหรือโทษทางจรรยาบรรณ เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๓) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของบุคลากรและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เว้นแต่ เป็นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือที่กฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบของมหาวิทยาลัย กำหนดให้คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาเป็นที่สุด ทั้งนี้ ลูกจ้างประจำร้องทุกข์ได้เฉพาะกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในระดับที่ต่ำกว่าอธิการบดีเท่านั้น เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๔) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่การพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้ ต้องระบุนับความประสงค์ให้เกิดผลตามข้อนี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัว ก.อ.ม. ผู้ใดโดยเฉพาะ ห้าม ก.อ.ม. ผู้นั้นอยู่หรือออกเสียงในที่ประชุม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมและเมื่อชี้แจงแล้วให้ออกจากที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๑ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมและความเห็นของ ก.อ.ม. และหากกรรมการ ก.อ.ม. ฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ความเห็นของ ก.อ.ม. ให้แสดงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและเหตุผลไว้ด้วย และต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นในความเห็นนั้นด้วย

ข้อ ๑๒ ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เคยเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกับคู่กรณีที่เพื่อบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกันกับชายหญิงที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา
- (๖) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๗) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานในความเป็นจริงไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องในความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้นของคู่กรณี
- (๘) เป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณี
- (๙) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณีเป็นบุตรบุญธรรม
- (๑๐) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณีในสถานที่เดียวกันในลักษณะครัวเรือนเดียวกัน
- (๑๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๑๒) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๑๓) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี

(๑๔) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กำหนดกรณีอื่นที่เจ้าหน้าที่จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ถ้าประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกส่งลงโทษทางวินัย
- (๒) มีส่วนได้ส่วนเสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกส่งลงโทษทางวินัย
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้ส่งลงโทษทางวินัย
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินการทางวินัยหรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์
- (๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ม. ได้รับเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แล้ว ให้ ก.อ.ม. แจ้งสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. และกรรมการ ก.อ.ม. ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีการคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ตามวรรคหนึ่ง ก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้ประธาน ก.อ.ม. เรียกประชุมเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้นว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ โดยในการประชุมดังกล่าวให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม ทั้งนี้ กรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งถูกคัดค้านอาจขอถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ม. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ม. เข้าร่วมประชุมต่อไป

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ม. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกส่งไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๑๔ ในกรณีมีเหตุอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่เป็นกลาง กรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นจะทำการพิจารณาในเรื่องนั้นไม่ได้

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและแจ้งให้ประธาน ก.อ.ม. ทราบ

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ประธาน ก.อ.ม. ทราบ

(๓) ให้ ก.อ.ม. มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ในเรื่องนั้นหรือไม่

ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ บทบัญญัติข้อ ๑๒ ถึงข้อ ๑๔ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

หมวด ๒

การยื่นอุทธรณ์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ การอุทธรณ์ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ.ร. กำหนด

(๒) ข้าราชการผู้ใดถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนหรือถูกว่ากล่าว ตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัยหรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๓) พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษหรือหนังสือ เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๔) พนักงานราชการผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ แล้วแต่กรณี **ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗**

(๕) ลูกจ้างประจำ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่บุคลากรผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยยังไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. แต่ถึงแก่ความตายในระยะเวลาอุทธรณ์ตาม (๒) และ (๓) ให้ทายาทของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๘ ความในข้อ ๑๗ (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับกับการถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

(๓) ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๔) ถูกจำคุกในความผิดที่ไม่ใช่การกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๙ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้อุทธรณ์จะมอบหมายให้ทายาทโดยธรรมหรือบุคคลอื่นในกรณีที่ไม่มีทายาทโดยธรรม ทำการอุทธรณ์แทนได้ โดยมีหลักฐานประกอบ ทั้งนี้ การมอบหมายให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้น มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอุทธรณ์ถูกลงโทษด้วย ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มติคณะกรรมการกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๗ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗

ข้อ ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ การแจ้งโดยวิธีดังกล่าวไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๒๒ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือประธาน ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
(๒) คำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
(๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๒๓ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๒๒ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี โดยสามารถยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณียื่นด้วยตนเอง ให้นับวันที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. ประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นอุทธรณ์ ในส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ ก.อ.ม. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบด้วย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมนั้นตกไป

ข้อ ๒๔ เมื่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. ได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ ก.อ.ม. พิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับฉบับนี้ และให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี รายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในการประชุมครั้งถัดไปด้วย

หมวด ๓

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับอุทธรณ์ ทั้งนี้ ไม่นับรวมระยะเวลาการดำเนินการตามข้อ ๒๗ วรรคสาม และเมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาเสร็จแล้วให้เลขานุการของ ก.อ.ม. เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวินิจฉัยในการประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

กรณีที่ ก.อ.ม. ไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จตามระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้ประธาน ก.อ.ม. ขออนุญาตขยายระยะเวลาต่อนายสภามหาวิทยาลัย พร้อมแสดงเหตุผลประกอบการขยายระยะเวลา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสามสิบวัน

ข้อ ๒๖ อุทธรณ์ที่ ก.อ.ม. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๒๒ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๗

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.ม. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มีมติไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ ก.อ.ม. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้ง คำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ การพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวต้องให้แล้ว

เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่มหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ระยะเวลาเก้าสิบวันดังกล่าว มีให้นับรวมระยะเวลาตามวรรคสามด้วย

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ม. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญ ที่ต้องการทราบส่งไปด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การสอบสวนดังกล่าวต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจาก ก.อ.ม.

ในการสอบสวนตามวรรคสอง ผู้บังคับบัญชาจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่หรือจะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนเดิมเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามความในข้อนี้ อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งผู้ยื่นให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาที่ ก.อ.ม. กำหนด

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้ยื่นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้ยื่น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์มาแถลงด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ม. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๒๙ เมื่อความปรากฏแก่ ก.อ.ม. ว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้รอการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปจนกว่าทายาทตามข้อ ๑๙ จะมีคำขอเข้ามาหรือโดยที่ ก.อ.ม. เรียกเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้ามาแถลงชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ทั้งนี้ จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

ข้อ ๓๐ ผู้อุทธรณ์จะถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัย จะพิจารณาหรือวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หรือนายกสภามหาวิทยาลัย

แล้วแต่กรณี ในกรณีผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาให้ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัยบันทึกไว้และจัดให้
ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ ทั้งนี้
การถอนอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๓๑ ให้ทำเป็นคำสั่งจำหน่ายเรื่อง โดยให้มหาวิทยาลัยจัดทำและจัดส่งคำสั่งจำหน่าย
เรื่องให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์
- (๒) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีสถานะเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- (๓) เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์เป็นกรณีเดิมที่สภามหาวิทยาลัยได้เคยพิจารณามีคำสั่งหรือ
คำวินิจฉัยแล้ว
- (๔) มหาวิทยาลัยแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามคำขอ
ในอุทธรณ์แล้ว
- (๕) หนังสืออุทธรณ์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือ
ไม่ลงลายมือชื่อ ที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่ง ก.อ.ม. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์
ไม่ปฏิบัติตาม
- (๖) ยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่ข้อบังคับนี้กำหนด
- (๗) เหตุอื่น ๆ ที่ ก.อ.ม. กำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๓๓ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว ให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อ
พิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

- (๑) การส่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้ยกอุทธรณ์
- (๒) การส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำ
ความผิดวินัยไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น
- (๓) การส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำ
ผิดวินัยไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง
- (๔) การส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำ
ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้งดโทษโดยให้ทำ
ทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้อภัยโทษ

(๖) ข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และยังมีได้มีการสอบสวนในข้อหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาดำเนินการต่อไป

(๘) สมควรให้ดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้ถูกลงโทษไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) มิได้และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากผลการพิจารณาดังกล่าวเป็นเหตุในลักษณะคดี ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

หมวด ๔

การดำเนินการตามมติ คำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๓๔ เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใด ให้อธิการบดีออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติสภามหาวิทยาลัย โดยให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบด้วย

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่อง ให้มีสิทธิดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในกรณีที่เป็นข้าราชการหรือฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองในกรณีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

การยื่นเรื่องร้องทุกข์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา

ข้อ ๓๕ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๖ บุคลากรหรือลูกจ้างประจำผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้น กรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีข้าราชการ ให้ร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๒) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้าง ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความไม่เป็นธรรม หรือได้รับการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจ

(๓) กรณีลูกจ้างประจำ ให้ร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๗ ภายใต้บังคับข้อ ๓๖ ผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใด โดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(๓) ประวิงเวลา หรือห่วงหวงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๓๘ เมื่อมีกรณีที่สามารถร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ หากผู้นั้นแสดงความประสงค์ที่จะขอปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าหากผู้นั้นไม่ประสงค์ที่จะขอปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๓๙

ข้อ ๓๙ การร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือ ประธาน ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๓๖

คำร้องทุกข์ ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่อง
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งคำร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งคำร้องทุกข์ดังกล่าวแทนก็ได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ โดยมีหลักฐานประกอบ

กรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ้งผู้ร้องทุกข์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้ไม่มีมติไม่รับคำร้องทุกข์

หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๔๐ การร้องทุกข์ ตามข้อ ๓๖ (๑) และ (๒) ให้ยื่นหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี โดยสามารถยื่นเรื่องร้องทุกข์ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณียื่นด้วยตนเอง ให้นับวันที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. ประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ เป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์ ในส่วนกรณี que ผู้ร้องทุกข์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือ เป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ และให้ ก.อ.ม. แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบด้วย

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมนั้นตกไป

ข้อ ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือวันที่ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ถ้าผู้รับคำสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งให้ผู้แจ้งบันทึกการแจ้ง ลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้วให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้วตามวันที่ปรากฏในใบตอบรับ

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๔๒ เมื่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๓๙ แล้ว ให้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ ก.อ.ม. พิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับฉบับนี้ และให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี รายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในการประชุมครั้งถัดไปด้วย

ข้อ ๔๓ เมื่อ ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๔๐ หรือข้อ ๔๒ แล้วแต่กรณี ให้ประธานกรรมการมีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) เพื่อประกอบการพิจารณาภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๔๔ หลักเกณฑ์ในการยื่นเรื่องร้องทุกข์และการดำเนินการก่อนการพิจารณาที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้นำหมวด ๒ การยื่นอุทธรณ์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๔๕ ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับเรื่องร้องทุกข์ และเมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาเสร็จแล้วให้เลขานุการของ ก.อ.ม. เสนอ สภามหาวิทยาลัยเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยในการประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

กรณีที่ ก.อ.ม. ไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จตามระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้ประธาน ก.อ.ม. ขออนุญาตขยายระยะเวลาต่อนายกสภามหาวิทยาลัย พร้อมแสดงเหตุผลประกอบการขยายระยะเวลา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสามสิบวัน

ข้อ ๔๖ เรื่องร้องทุกข์ที่ ก.อ.ม. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๓๙ และยื่นหรือส่ง ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๓๖

ข้อ ๔๗ ก.อ.ม. จะไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเรื่องที่จะต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

(๒) เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยหรือการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

(๓) เป็นเรื่องของผู้ร้องทุกข์พ้นจากสภาพการเป็นบุคลากรและลูกจ้างประจำไปแล้ว

ข้อ ๔๘ ก.อ.ม. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้ง คำชี้แจงจากผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือขอให้ผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์มาให้ ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากผู้บังคับบัญชาจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทน มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์มาแถลงด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ม. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๕๐ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัย จะพิจารณาหรือวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หรือนายกสภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ถอนเรื่องร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัย บันทึกไว้และจัดให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อถอนเรื่องร้องทุกข์แล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ต่อไป ทั้งนี้ การถอนเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวไม่ตัดสิทธิผู้ร้องทุกข์ยื่นเรื่องร้องทุกข์ใหม่ภายในระยะเวลาร้องทุกข์

ข้อ ๕๑ การจำหน่ายเรื่องให้ทำเป็นคำสั่ง โดยให้ประธาน ก.อ.ม. ลงนามแจ้งสภามหาวิทยาลัยและผู้ร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์
- (๒) ผู้ร้องทุกข์ถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น
- (๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ม.
- (๔) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๕๒ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์
- (๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๕๓ ในระหว่างการพิจารณาของ ก.อ.ม. หากเห็นเป็นการสมควรให้ ก.อ.ม. กำหนดหลักประกันความเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ร้องทุกข์มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการร้องทุกข์ได้

ข้อ ๕๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

- (๑) การกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ชอบด้วยกฎหมายแล้ว หรือมีการมอบหมายงานความเหมาะสมแล้ว หรือมิได้มีการกระทำหรือพฤติการณ์ในการประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร ให้ยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกเรื่องร้องทุกข์ และถ้าปรากฏหลักฐานว่าการร้องทุกข์นั้นเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือเอาความเท็จมาร้องทุกข์ ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๕) กรณีสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามควรแก่กรณี

หมวด ๗

การดำเนินการตามมติ คำสั่งและคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๕๕ เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เป็นประการใดแล้วให้อธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมติภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติสภามหาวิทยาลัย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบด้วย

ข้อ ๕๖ กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่อง ให้มีสิทธิดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในกรณีที่เป็นการข้าราชการ หรือฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

มติคณะกรรมการกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๗ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗

ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองในกรณีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือ
ลูกจ้าง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๗ การดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ที่ได้ดำเนินการอยู่ในวัน
ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการหรือปฏิบัติตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่เดิม
จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

ข้อ ๕๘ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้ง ก.อ.ม. ตามข้อบังคับนี้ ให้ ก.อ.ม. ที่ได้รับการแต่งตั้ง
ตั้งอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.อ.ม. ตามข้อบังคับนี้
ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๕๙ ให้การทำนิติกรรม การทำธุรกรรม และการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการ
อุทธรณ์และการร้องทุกข์ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็นการทำนิติกรรม การทำธุรกรรม และ
การดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน.....พ.ศ.

(ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ